703

Fig. 3. Luftfoto afkirken set fra nordøst. Odense Luftfoto 1958. KglBibl. - Luftaufnahme von der Kirche, Nordostansicht, 1958.

Kirkegården, der hegnes af stendiger, har bevaret sine gamle skel, således som det fremgår af matrikelkortet 1817 (fig. 2).

Oldtidshøj(?). Kirken er rejst øverst på en bakkekam (jfr. fig. 3), der synes yderligere forhøjet og dermed kunne være en udjævnet gravhøj, således som det fortælles i ovennævnte sagn. Terrænforholdene søgtes afklaret 1965 i forbindelse med udgravningen til en varmeledning fra kirkegårdens vestside til kirkens vestende, og en forsigtig konklusion blev da, 'at meget taler for, at den lille høj, kirken ligger på, er kunstigt opbygget'.¹¹

Kirkegårdens *indgange* består afporte i nord og syd og en låge i vest, lukket med hvidmalede fløje fra 1970'erne. Hovedindgangen er i dag i syd med adgang fra en asfalteret parkeringsplads. Ældre, tømrede †*indgange* (1862⁵ to 'stenter' og en

'ligport') synes at have stået på omtrent samme plads, idet hovedindgangen dog fandtes i nord. Her lod kirkeværgen Knud Gregersen og hustru Anne Georgsdatter 1642 opsætte 'en stor stette (port) af godt fast egetømmer' som betaling for gammelt altersølv. Porten var — som også en ældre port — tækket med træ.⁷

Et graverhus med kontor, toiletter og redskabsrum er 1984 opført sydøst for kirkegården (ark. Svend Aage Jensen). Det er en hvidtet, teglhængt bygning med afvalmede gavle i nord og syd. Et †redskabshus inden for vestdiget blev nedrevet samme år.

En tømret klokkestabel (jfr. fig. 6), hvidmalet og med tag af bly, er rejst vest for kirken 1984 (ark. Svend Aage Jensen). Et †klokkehus (fig. 10), nordvest for kirken, var opført 1910 efter tegning af ark. Hother Paludan, men blev nedtaget igen o.